

Nagłe odejście naszego Kolegi Tomka, aż nadto uzmysławia kruchość doczesności. Choć jesteśmy równie wobec śmierci, to Jego śmierć jest niesprawiedliwa i trudno przyjąć ją z pokorą.

Ta śmierć nie jest sprawiedliwa, ponieważ Tomasz osierocił dorastające Dzieci, Matkę, Żonę, całą swoją Rodzinę, Przyjaciół i Kolegów w których codziennym życiu nie będzie już obecny. Nie jest sprawiedliwa, ponieważ przerwała dobrze rozwijającą się drogę naukową dr hab. Tomasza Sosnowskiego. Nie pozwoliła mu skosztować sukcesu, jakim jest uzyskanie naukowej samodzielności, odebrała szansę na dalszy rozwój kariery zawodowej.

Trudo przyjąć z pokorą odejście Tomasza. Ta śmierć dotknęła nas w sposób niezwykle dojmujący – zaskoczyła, ogromnie zasmuciła, zmobilizowała do refleksji, Mamy przed oczami Człowieka w pełni sił organizacyjnych i twórczych, życzliwego ludziom, zaangażowanego pedagoga społecznego. Takim będziemy go pamiętać i wspominać.

Łączymy się w bólu i cierpieniu z Rodziną i Przyjaciółmi naszego Kolegi Tomasza wierząc, że świadectwo życia oraz jego twórczość pozostaną na zawsze w naszej pamięci.

Non omnis moriar!

Danuta Lalak
oraz Koleżanki i Koledzy
z Katedry Pedagogiki Społecznej
IPSIR UW

